
GENERAL DE DIVIZIE IOAN IUCĂL

Constantin CHIPER*

Cuvinte cheie: *general de divizie, Școlala Militară Ofițeri Infanterie, Vaslui*

Mots clé: *général de division, l'École Militaire d'Officiers, Vaslui*

Résumé

Ioan Iucăl est né le 22 octobre 1895 dans la ville de Vaslui. Ses parents ont fait tout le possible pour lui offrir une enfance heureuse.

Après avoir terminé les études de lycée, en 1913, Ioan Iucăl s'est inscrit à l'École Militaire d'Officiers Infanterie de Bucarest. Décidé de perfectionner sa formation militaire, Ioan Iucăl a suivi, avec de bons résultats, les cours de l'École Supérieure de Guerre de Bucarest, entre 1922-1924, et a réussi à se situer entre les premiers élèves-officiers.

Au cours de sa carrière militaire Ioan Iucăl a évolué de sous-lieutenant jusqu'à la position de général de division, ayant les fonctions de commandant de peloton, campagne, bataillon, régiment, brigade et division.

En 1945 le général de division Ioan Iucăl est devenu le chef du Service Historique de l'Armée et, après avoir pris sa retraite le 9 août 1947, il a activé dans le cadre de l'Association Nationale des Vétérans de Guerre jusqu'au 9 octobre 1983.

Ioan Iucăl s-a născut în Vaslui, oraș încărcat de istorie și glorie militară, la 22 octombrie 1895. Părinții săi, de profesie învățători, s-au ocupat de educarea fiului lor în spiritul dragostei de neam și glia strămoșească.

După absolvirea liceului, Ioan Iucăl a ales drumul parcurs de vrednicii săi înaintași, urmând cu rezultate foarte bune, în perioada 1913-1915, cursurile Școlii Militare Ofițeri Infanterie din București. Absolvind școala militară cu gradul de sublocotenent, ofițerul a fost încadrat în funcția de comandant de pluton pușcași în Regimentul 65 Infanterie din Vaslui (dublura Regimentului 25 Infanterie Vaslui).

Ca urmare a măririi efectivelor trupelor de grăniceri, ofițerul a fost mutat, în august 1915, la Regimentul 1 Grăniceri București, în funcția de comandant de pluton și a participat la războiul de întregire statală și națională (1916-1919) cu această unitate, care a primit sarcini operative.

La data de 1 aprilie 1917, cu puțin timp înainte de declanșarea bătăliilor de la Mărăști, Mărășești și Oituz, Ioan Iucăl a fost avansat la gradul de locotenent și mutat la Regimentul 4 Dorobanți (Infanterie) Pitești, inițial în funcția de comandant de pluton și apoi, atunci când a participat la luptele de la Mărăști, în funcția de comandant de companie.

Distingându-se în mod deosebit pe câmpul de luptă, prin curaj și spirit de sacrificiu, tânărul locotenent, în vârstă de 22 de ani, a fost decorat cu Ordinele „Coroana României”, clasa a IV-a, și „Steaua României”, clasa a IV-a.

* Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, Filiala Prahova.

Ioan Iucăl a fost avansat, la data de 1 octombrie 1919, la gradul de căpitan și promovat în funcția de comandant de companie în Batalionul 10 Vânători de Câmp, din Tulcea. Dornic să-și perfecționeze pregătirea militară, căpitanul Ioan Iucăl a frecventat, cu rezultate deosebite, cursurile Școlii Superioare de Război din București, în perioada 1922-1924, clasându-se printre primii ofițeri elevi. După absolvirea școlii s-a înapoiat la Batalionul 10 Vânători de Câmp, lucrând în Statul Major al unității până la data de 1 aprilie 1927.

Avansat la gradul de maior, la data de 1 iulie 1927, ofițerul a fost mutat, din nou, în Regimentul 1 Grăniceri București, în funcția de comandant al Batalionului de Instrucție.

La data de 1 octombrie 1928 maiorul Ioan Iucăl a fost mutat în Divizia 12 Infanterie București, în funcția de Șef Birou Pregătire de luptă. Dovedind reale calități de ofițer de stat major, la data de 1 aprilie 1930 a fost încadrat în Statul Major al Corpului 2 Armată București, iar la data de 1 octombrie 1930, în Statul Major al Corpului Vânătorilor de Munte Brașov.

Maiorul Ioan Iucăl a fost numit, la începutul anului 1932, în funcția de comandant al Batalionului 1, din Regimentul 1 Grăniceri București și a participat la manevrele regale, fiind felicitat de către ministrul Apărării Naționale al României și de șeful de Stat Major al Armatei Americane, generalul Douglas Mc Arthur, care au asistat la manevrele regale.

Înființându-se, experimental, Divizia 1 Grăniceri București, la data de 1 decembrie 1933, ofițerul a fost încadrat în statul major al acesteia și a participat la aplicațiile militare desfășurate de divizie în vara anului 1934.

Avansat la gradul de locotenent-colonel, la data de 8 iunie 1934, Ioan Iucăl a fost mutat, la data de 1 octombrie 1936, în Marele Stat Major, Direcția Operații, unde a elaborat, împreună cu colaboratorii săi, diferite variante ale luptelor desfășurate în timpul războiului.

După declanșarea celui de al doilea război mondial, la data de 1 septembrie 1939, și invadarea Poloniei de către armata germană, locotenent-colonel Ioan Iucăl a fost mutat, la data de 15 noiembrie 1939, la comanda Regimentului 1 Grăniceri București.

La data de 8 iunie 1940 Ioan Iucăl a fost avansat la gradul de colonel, el comandând, în continuare, Regimentul 1 Grăniceri, subordonat Diviziei 1 Grăniceri, în luptele desfășurate pentru eliberarea sudului Basarabiei și în timpul Operațiunii militare Odessa.

Revenit în țară cu efectivele rămase valide, colonelul Ioan Iucăl a fost numit la comanda Școlii Militare Ofițeri Infanterie Rezervă nr. 2 Bacău, pe care a condus-o până în primăvara anului 1944, când a fost numit la comanda Brigăzii a 9-a Infanterie, din Constanța.

De la data de 23 august 1944, ofițerul a condus Brigada a 9-a Infanterie Constanța în luptele de dezarmare a trupelor germane din Dobrogea și din împrejurimile capitalei, în perioada 26-29 august, remarcându-se în eliberarea gării Scroviștea, județul Ilfov, și în degajarea șoselei București-Ploiești.

Calitățile sale de bun organizator au ieșit în evidență în timp ce conducea „Detașamentul colonel Iucăl” în capul de pod de la Oarba de Mureș și pe pantele

Dealului Sângeorgiu. În Registrul Istoric al mării unități s-a notat: „Cinci zile și cinci nopți, stă nemișcat sub cel mai greu bombardament, la numai câteva sute de metri de inamic, deplasându-se la posturile de comandă de regiment, batalioane și companii, încurajând și oțelind cu exemplul său trupele ce le comandă.”⁶⁰¹

Ofițerul și-a condus subordonații, cu multă energie, în timpul luptelor de la Carei și de la Szerencs, din Ungaria. Pe teritoriul Cehoslovaciei, colonelul Ioan Iucăl a îndeplinit temporar, cu rezultate foarte bune, funcția de comandant al Diviziei a 9-a Infanterie din Constanța, în perioada 5-31 decembrie 1944, contribuind la eliberarea orașelor Roznava și Dobșina. Aici a fost distins cu Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, cu spade, pentru „... inteligența, dârzenia și curajul dovedite în conducerea subordonaților în luptele cu inamicul”⁶⁰².

La data de 20 martie 1945 colonelul Ioan Iucăl a fost înaintat la gradul de general de brigadă și numit la comanda Diviziei a 9-a Infanterie Constanța, pe care a condus-o până la 9 aprilie 1945, când a fost chemat în țară și numit Șef al Garnizoanei Militare București.

La data de 15 aprilie 1945 generalul de brigadă Ioan Iucăl a fost promovat la Secretariatul General al Ministerului de Război. După o jumătate de an, Ioan Iucăl a fost numit Șef al Serviciului Istoric din Marele Stat Major, serviciu echivalent cu Arhivele Militare de astăzi. Timp de doi ani a dat o nouă organizare serviciului pentru inventarierea și evidența pe mari unități a arhivei, s-a ocupat de depozitarea documentelor de la unitățile desființate și, în mod deosebit, de eliberarea documentelor privind stagiul pe front făcut de către cei mobilizați, locul și data celor dispăruți sau aflați în prizonierat ș.a.

În ziua de 9 august 1947, după 32 de ani de serviciu în slujba patriei, generalul de brigadă Ioan Iucăl a fost trecut în rezervă, cu drept de pensie, acordându-i-se gradul de general de divizie.

Până la 9 octombrie 1983, dată la care a trecut în neființă, Ioan Iucăl a activat în Asociația Națională a Veteranilor de Război din România (A.N.V.R.), perseverând pe linia ajutării familiilor celor căzuți în război și a veteranilor de război care au luat parte la luptele din campaniile militare din Est sau Vest.

În prodigioasa activitate desfășurată în cadrul armatei, Ioan Iucăl a fost decorat cu numeroase ordine și medalii: Ordinul „Coroana României”, clasa a IV-a, Ordinul „Steaua României”, clasa a III-a, Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a, cu spade, Ordinul „23 August”, clasa a IV-a, Ordinul „Apărarea Patriei”, clasa a III-a, Medalia „Serviciul Credincios” pentru 25 de ani de serviciu, Medalia „Crucea Comemorativă de Război” Mărășești 1918, cu barete, Medalia „Victoria”, Medalia rusească „Sfânta Ana”, Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

⁶⁰¹ Arhivele Militare Române Pitești, Fond Memorii Bătrâni, litera I, locotenenți-colonei, Curent 35.

⁶⁰² . Colonel (r.) Constantin Chiper, Cronica militară a județului Vaslui, Editura PIM, Iași, 2012, pag. 160-161.